

Okresná prokuratúra Brezno
Boženy Němcovej 3, 977 31 Brezno

Číslo: 1 Pv 265/15/6603
EEČ : 2-46-90-2015

Brezno, 20.11.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov
Prečin Výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a, odsek 2 písmeno b Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 204/2013 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného

XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov
- Prečin Výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a, odsek 2 písmeno b Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 204/2013 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 24.08.2013 v čase približne o 10.00 h v Brezne, na ul. XXXXX pred rodinným domom s popis. č. XXXXX, slovne napadol XXXXX, a to takým spôsobom, že po tom ako ho menovaná požiadala, aby jej odovzdal deti, ktoré mala v dočasnej opatere, obvinený jej povedal, že jej deti nedá a začal jej vulgárne nadávať a následne jej povedal, že ak s priblíži k bráne, tak ju zabije a zatne jej sekeru do hlavy, následne toho istého dňa, t. j. 24.08.2015 v čase o 11.30 h, keď XXXXX opätovne prišla na predmetné miesto pred bránu predmetného rodinného domu a opätovne vyzvala obvineného, aby jej vydal maloleté deti, obvinený jej začal opätovne vulgárne

nadávať a povedal jej, že jej deti nedá a následne podišiel k poškodenej, ktorá stála pred brámkou rodinného domu a päšťou ju udrhel do tváre, v dôsledku čoho menovaná spadla na zem, následne keď sa menovaná zo zeme postavila, úder obvinenému opätovala a následne sa začali obaja vzájomne naťahovať, pričom obaja spadli na zem, kde si obvinený sadol na XXXXX, vytiahol zo zadného vrecka nohavíc nôž a povedal jej „tak ty sa nebojíš“ a nôž priložil k čelu menovanej, načo sa menovaná mykla a v dôsledku čoho došlo k povrchovej reznej rane na jej čele, následne XXXXX odstrčila obvineného preč a z miesta ušla preč, čím svojim konaním vzbudil obvinený u poškodenej XXXXX, nar. XXXXX, dôvodnú obavu.

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie

Odôvodnenie:

Obvinenie bolo v danom prípade XXXXX vznesené uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX ČVS: XXXXX zo dňa 07.11.2013. Dôvodnosť vznesenia obvinenia v čase vydania predmetného uznesenia vyplývala najmä z dovtedy v prípravnom konaní vykonaných a zabezpečených dôkazov, ktoré odôvodňovali nielen začatie trestného stíhania v danej veci, ale aj vznesenie obvinenia konkrétnemu páchatelovi. Skutočnosti, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, sa stal, je trestným činom a že sa ho dopustil obvinený, nasvedčovali najmä trestné oznámenie menovanej zo dňa 26.09.2013, v ktorom menovaná podrobne a presvedčivo popísala konanie obvineného s tým, že na podporu svojho tvrdenia predložila aj lekárske správy z jej primárneho lekárskeho ošetrenia, ktoré skutočne potvrdzovali prítomnosť určitých aj keď nie presne popísaných poranení menovanej. Do spisu boli taktiež zabezpečené zápisnice o výsluchu osôb podľa § 196 ods. 2 Tr. por., ktoré v tom čase bolo možné pokladať za nepriamy dôkaz podporujúci tvrdenia XXXXX. V tejto súvislosti poukazujem na zápisnicu o výsluchu osoby XXXXX, ktorý uviedol, že v dobe, keď malo dôjsť k napadnutiu menovanej, bol v dome XXXXX a počul z ulice krik a zaznamenal hádku medzi obvineným a poškodenou, avšak k obsahu predmetnej hádky sa bližšie vyjadriť nevedel. Ďalšia vypočutá osoba XXXXX k veci uviedol, že niekedy v mesiaci august 2013 sa nachádzal na záhrade svojho domu, keď videl XXXXX ako sa vracia domov a tvár aj vrchné oblečenie mala celé od krvi, pričom na jeho dotaz mu menovaná uviedla, že ju napadol a porezal XXXXX. Menovaný následne zavolať RZP, ktorá po poškodenú prišla a odviezla ju do nemocnice. Hoci pred vznesením obvinenia XXXXX ešte v procesnom postavení podozrivého poprel spáchanie predmetného skutku s tým, že on určite žiadnym spôsobom poškodenú nenapadol, dôkazy zabezpečené v predprípravnom konaní v tom čase odôvodňovali vznesenie obvinenia menovanej, ktorý navyše predmetné uznesenie o vznesení obvinenia nenapadol sťažnosťou.

Do vyšetrovacieho spisu bol taktiež zabezpečený obsah priestupkového spisu XXXXX, nakoľko celá vec sa pôvodne viedla ako priestupková, resp. len ako vec pre podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

V rámci priestupkového konania boli zabezpečené záznamy o podaní vysvetlenia a to XXXXX, mal. XXXXX a XXXXX

Z predmetných záznamov taktiež vyplývali skutočnosti, ktoré odôvodňovali vznesenie obvinenia menovanému, resp. čiastočne potvrdzovali skutočnosti neskôr uvádzané XXXXX ako poškodenou v trestnom konaní. XXXXX už v tomto zázname čiastočne poukázala na skutočnosti, ktoré neskôr uviedla aj v podanom trestnom

oznámení, resp. výpovedi z prípravného konania, čo je však dôležité mal. XXXXX v predmetnom zázname uviedol, že bol svedkom toho ako počas hádky s XXXXX, jeho otec XXXXX st. porezal menovanú nožom po tvári. Práve na základe týchto skutočností uvádzaných mal. XXXXX bola celá vec odstúpená do trestného konania.

Po vznesení obvinenia XXXXX bola predmetná trestná vec spojená na spoločné konanie s inými trestnými vecami obvineného, s tým, že spoločné konanie viedol vyšetrovateľ OR PZ OKP XXXXX pod ČVS: XXXXX

Z procesného hľadiska tak došlo k určitej komplikácii najmä vo vzťahu k rýchlosti daného konania, keďže predmetný skutok bolo možné považovať za najmenej závažný spomedzi všetkých ostatných skutkov, ktoré boli obvinenému kladené za vinu a ktoré boli predmetom spoločného trestného konania. Na druhej strane pozitívum spoločného konania predstavovala skutočnosť, že aj o danom skutku konal vyšetrovateľ PZ, resp. že aj v danej veci sa vykonávalo vyšetrovanie.

Po vznesení obvinenia teda boli už zo strany vyšetrovateľa PZ k veci opätovne vypočutí obvinený, poškodená, svedkovia vypočutí v predprípravnom konaní, ako aj noví svedkovia, ktorých postupom času označovali za možných svedkov predmetného incidentu obvinený ako aj poškodená, resp. potreba ich vypočutia vyplynula z iných zabezpečených dôkazov.

Obvinený **XXXXX** vo svojej prvotnej výpovedi po vznesení obvinenia zo dňa 13.02.2014 poprel spáchanie predmetného skutku, hoci ku všetkým ostatným skutkom, ktoré mu boli kladené za vinu v rámci spoločného konania, sa priznal. V súvislosti s predmetným skutkom menovaný uviedol, že sestra jeho družky XXXXX skutočne v predmetný deň prišla za ním a žiadala od neho jeho deti, ktoré jej však podľa jeho tvrdení zverené do starostlivosti nikdy neboli a teda na deti nemala žiadny nárok. Obvinený ďalej uviedol, že poškodená sa v tom čase nachádzala za zavretou bránou do dvora a on jej len spoza brány povedal, že jej deti nedá a nech si po deti príde ich matka XXXXX. Obvinený sa mal následne otočiť a vojsť dnu do domu, pričom aj poškodená mala odísť domov, a teda k žiadnemu napadnutiu poškodenej, či prípadným vyhrážkam z jeho strany nedošlo. Obvinený uviedol, že svedkom ich vzájomného rozhovoru mal byť XXXXX s tým, že k ďalšiemu stretnutiu s XXXXX už v predmetný deň nedošlo. Obvinený nevedel uviesť, či svedkom ich rozhovoru s poškodenou boli aj iné osoby. Uviedol však, že v tom čase sa na jeho nehnuteľnosti nachádzal aj XXXXX a XXXXX.

Svedkyňa poškodená **XXXXX** vo svojej prvotnej výpovedi po vznesení obvinenia zo dňa 10.02.2014 opätovne poukázala na slovné ale aj fyzické útoky, ktorých sa mal obvinený v predmetný deň dopustiť, avšak oproti podanému trestnému oznámeniu menovaná rozšírila podozrenie voči obvinenému, resp. bližšie popísala konanie obvineného ako dve konania, a to konanie, ktorého sa mal obvinený dopustiť v doobedňajších hodinách predmetného dňa, spočívajúce v slovnom vyhrázaní, a na konanie, ktorého sa mal menovaný dopustiť v čase približne o 11.30 h, keď prišla požiadať o deti opätovne. Druhé konanie obvineného už podľa poškodenej zahŕňalo nie len slovné vyhrázanie ale aj fyzický útok päťou a následne aj nožom, na ktorý poukázala už v podanom trestnom oznámení.

Hoci rozšírenie podozrenia, resp. doplnenie trestného oznámenia v naznačenom smere zo strany poškodenej bolo pochopiteľné, nakoľko primárne podané trestné oznámenie je často krát stručnejšie a menej popisné ako následné

výpovede svedkov či poškodených, navyiac na fyzický útok zo strany obvineného poukázala poškodená aj v primárnom trestnom oznámení, v danom prípade však bolo o to potrebnéjšie urgentne k veci vypočuť aj ďalších svedkov, ktorí boli resp. mohli byť priami či nepriami svedkovia predmetného incidentu, rovnako tak bolo z dôvodu pretrvávajúcich rozporov nevyhnutné vykonať konfrontáciu medzi obvineným a poškodenou .

Svedok **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 05.02.2014 k veci uviedol, že v predmetný deň približne o 11.30 h bol na dvore svojho domu, kde býva aj spolu s **XXXXX**, pričom menovaná v tomto čase odišla z domu, pričom on nevedel, kde išla. Ako ďalej svedok uviedol, približne o pol hodinu po jej odchode sa **XXXXX** vrátila späť, pričom ako prechádzala cez dvor, všimol si, že menovanej tečie z čela krv, ktorá jej stekala aj na oblečenie. Na jeho otázku, čo sa stalo, mu menovaná odpovedala, že ju **XXXXX** porezal so sklom alebo nožom. Menovaná mu k celému incidentu uviedla, že bola dnu vo dvore pri bráne rodinného domu, kde býva **XXXXX** s tým, že si išla po nejaké veci a že k nej podišiel **XXXXX**, chytil ju a porezal ju na čelo. Bližší dôvod konania obvineného **XXXXX** svedkovi neuviedla, ani mu nepovedala, či jej pri celom incidente **XXXXX** niečo hovoril, určite nespomínala, že by sa jej bol vyhrážal. Ako svedok ďalej uviedol, keď sa o tomto útoku obvineného dozvedel, ihneď išiel za **XXXXX**, ktorý býva asi 100 m od jeho domu. Po príchode k domu obvineného, svedok zistil, že brána do dvora je zatvorená na retiazke a on teda spoza plotu zakričal na obvineného, ale nikto z domu nevyšiel a keďže svedok nikoho nevidel ani na dvore, z miesta odišiel. Keď sa svedok opätovne vrátil domov, jeho brat zavolał pre **XXXXX** záchranku, ktorá na miesto prišla asi za 10 minút, následne **XXXXX** ošetrili ranu a zobrali ju do nemocnice. Záverom svojej výpovede svedok uviedol, že na ceste k domu obvineného, ani pred ani za predmetnou bránou, kde sa mal útok odohrať, žiadnu krv nevidel.

Svedok **XXXXX**, ktorého za priameho svedka incidentu označil obvinený ako aj poškodená, vo svojej výpovedi zo dňa 13.06.2014 k veci uviedol, že v predmetný deň v čase približne o 10.00 h sa vracal z obchodu, pričom keď kráčal popri dome, kde býva **XXXXX**, videl menovaného ako stojí na dvore a na ceste pred domom videl **XXXXX**, ktorá však nestála úplne pri bráne domu. Ako svedok ďalej uviedol, obaja sa medzi sebou hádali s tým, že **XXXXX** hovorila **XXXXX**, aby jej dal deti, no ten zase povedal, že jej ich nedá. V reakcii na to svedok povedal **XXXXX**, aby odišla preč, čo menovaná aj urobila, no ešte predtým niečo obvinenému povedala. Svedok však zopakoval, že poškodená na mieste nezostala, ale videl ako odchádza preč s tým, že on bol prítomný pri ich vzájomnej hádke asi dve minúty. Počas jeho prítomnosti na tomto mieste však svedok nepočul, že by sa obvinený vyhrážal **XXXXX** násilím a rovnako tak ani nevidel, že by obvinený vyšiel z dvora, resp. že by **XXXXX** vstúpila do dvora a teda s určitosťou nevidel, že by **XXXXX** poškodenej akýmkoľvek spôsobom ublížil, resp. ju napadol.

Svedok **XXXXX**, príslušník OO PZ **XXXXX**, vo svojej výpovedi zo dňa 08.07.2014 k veci uviedol, že v predmetný deň bol ako člen hliadky PZ vyslaný stálou službou na služobný zákrok do Brezna, časť Zadné Hálne, kde mala byť podľa telefonického oznámenia, napadnutá **XXXXX**. Po príchode na miesto zistil, že sa tam už nachádza SZP, ktorá ošetrovala **XXXXX**, ktorá im následne povedala, že v čase okolo 12.00 h bola pred domom **XXXXX**, na ul. Baštovej č. 7, kde si išla vyzdvihnúť deti svojej sestry **XXXXX**, ktoré jej však menovaný odmietol vydať s tým, že jej

povedal „že jej dá jedine kokot do huby a že jej zatne nožík do hlavy“. Ďalej im mala XXXXX uviesť, že následne sa medzi ňou a obvineným strhla hádka, počas ktorej ju mal XXXXX udrieť päťou do hlavy, následkom čoho menovaná spadla na zem a vtedy obvinený vytiahol z nohavíc nôž a povedal jej, že jej prepichne čelo a že musí zdochnúť. Následne sa obvinený na menovanú zahnal, pričom ako sa menovaná bránila, XXXXX ju porezal nožíkom na čele. Následne mala menovaná vstať a z miesta utiecť na ul. Vagnársku, odkiaľ zavolala RZP a políciu. Svedok si už nevedel spomenúť, či bol v predmetný deň XXXXX zastihnutý v mieste bydliska, pamätá si však, že vypočutý bol až dňa 27.08.2013, kedy poprel, že by menovanú napadol a uviedol, že ona si celú vec vymyslela. Svedok však uviedol, že pri dome XXXXX si nevšimol žiadnu krv, pričom predmetné zranenie XXXXX videl aj pri ošetrení a popísal ho len ako povrchový škrabanec na čele, s tým že určite sa nejednalo o reznú ranu. Ako Ďalej svedok uviedol, pôvodne sa celá vec riešila ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a až na základe výsluchu ml. XXXXX (táto výpoveď sa však v spise nenachádza), ktorý mal vidieť ako jeho otec porezal XXXXX, bola vec odstúpená na prešetrenie podozrenia z trestného činu.

V obdobnom smere vypovedal aj ďalší zasahujúci príslušník PZ **XXXXX**, ktorý vo svojej výpovedi zo dňa 18.08.2014 v podstate opísal zhodné skutočnosti ako svedok XXXXX.

Svedkyňa **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 24.10.2014 k veci uviedla, že ako podnájomníčka bývala v dome XXXXX a to až do konca mesiaca september 2013. Menovaná sa však k predmetnému skutku vyjadriť nevedela s tým, že ona nikdy nevidela ani nepočula, že by sa XXXXX niekedy XXXXX vyhrážal, resp. ju napadol. V súvislosti s osobou poškodenej svedkyňa uviedla, že ju pozná, nakoľko niekedy do domu XXXXX chodievala aj so svojím mužom a podľa jej názoru si XXXXX celý útok zo strany obvineného len vymyslela, pričom o tejto skutočnosti vedia všetci miestni obyvatelia.

Svedok **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 05.12.2014 k veci uviedol, že v predmetný deň prišiel v doobedných hodinách okolo 9.30 h do domu XXXXX, v ktorom sa v tom čase nachádzali jeho deti a jeho žena Kristína. Spoločne s obvineným pozerali televízor, keď v čase približne o 12.00 h prišli za XXXXX dvaja príslušníci PZ, ktorí sa ho opýtali, že či sa dopustil nejakej výtržnosti, na čo menovaný odpovedal, že nie, na čo príslušníci PZ z miesta odišli. Ako ďalej svedok uviedol v dome XXXXX bol asi do 13.00 h, pričom počas jeho prítomnosti v dome bol s ním XXXXX stále v dome a možno si len odbehol na krátky čas na toaletu. Svedok teda uviedol, že on v ten deň nevidel a ani nepočul XXXXX.

Ak teda zhrniem vyššie uvedené svedecké výpovede, ani jeden z možných priamych svedkov predmetného incidentu, vrátane svedkov, ktorých za priamych označila aj samotná poškodená, nepotvrdili skutočnosť, že by sa obvinený poškodenej vyhrážal, resp. že by ju akýmkoľvek spôsobom fyzicky napadol. Rovnako tak všetci priami či nepriami svedkovia vypočutí v prípravnom konaní, vrátane zasahujúcich príslušníkov PZ zhodne uviedli, že na mieste, kde sa mal predmetný incident odohrať, ani v jeho okolí, sa nenachádzali stopy krvi, hoci poškodená po príchode do svojho domu so škrabancom na čele krvácala.

Napriek týmto skutočnostiam takto zistený skutkový stav, resp. zabezpečené dôkazy, netvorili spoľahlivý podklad pre vyvrátenie alebo potvrdenie podozrenia voči obvinenému, najmä pokiaľ ani jeden z vypočutých svedkov pravdepodobne nemusel

byť svedkom celého incidentu. Čo je však dôležité, nakoľko poškodená stále zotrvala na svojich tvrdeniach o útoku a vyhrážkach zo strany obvineného a tieto tvrdenia boli od počiatku prinajmenšom čiastočne potvrdzované predloženými lekárskymi správami z jej ošetrovania, resp. aj inými nepriamymi dôkazmi, dôvodosť vznesenia obvinenia, resp. vyššia pravdepodobnosť, že skutok sa stal a že ho spáchal obvinený, stále pretrvávala, resp. nebolo možné konštatovať, že skutok sa s istotou nestal.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že žiadny z dovtedy vypočutých svedkov nepotvrdil verziu poškodenej o tom, čo sa pred bráničkou rodinného domu XXXXX odohralo, resp. nepotvrdil verziu o jej napadnutí zo strany obvineného, avšak poškodená aj naďalej zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, bolo nevyhnutné k veci zabezpečiť aj ďalšie, resp. všetky známe a dostupné dôkazy, ktoré by mohli akýmkoľvek spôsobom potvrdiť alebo vyvrátiť verzie účastníkov konania, resp. ktoré by mohli mať vplyv na posudzovanie hodnovernosti zabezpečených dôkazov, najmä jednotlivých výpovedí.

Vzhľadom na rozširujúcu sa skupinu dôkazov, ktoré poukazovali na nepriaznivý duševný stav poškodenej, ktorý mohol mať vplyv na jej rozpoznávaciu či interpretačnú schopnosť, resp. aj vplyv na schopnosť uplatňovať svoje práva v trestnom konaní, bolo tiež nevyhnutné skúmať a zaoberať sa aj touto stránkou veci a jej možným vplyvom na predmetnú vec.

Určitá procesná záťaž, ktorá je spojená so spoločným konaním sa však prejavila aj v danom prípade, keď uznesením vyšetrovateľa OKP OR PZ XXXXX ČVS:XXXXX zo dňa 23.12.2014 bolo podľa § 228 ods. 2 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie obvineného XXXXX prerušené a to pre neprítomnosť svedka, ktorého výpoveď nesúvisela s daným skutkom, zároveň však v tom čase neexistoval, resp. nebol dôvod na vylúčenie veci na samostatné konanie.

O pokračovaní v trestnom stíhaní bolo rozhodnuté uznesením vyšetrovateľa OKP OR PZ XXXXX ČVS:XXXXX zo dňa 07.04.2015. Vyšetrovateľ PZ bez zbytočných prieťahov po započatí v danej veci pribral do konania znalca z odboru psychológie XXXXX, ktorá k veci vypracovala znalecký posudok č. XXXXX, ktorého predmetom bolo psychologické posúdenie osoby poškodenej XXXXX. Rovnako tak boli v krátkom čase do konania pribratí aj dvaja znalci z odboru psychiatrie, ktorí na základe predchádzajúceho príkazu sudcu pre prípravné konanie vypracovali znalecký posudok, ktorého predmetom bolo vyšetrenie duševného stavu poškodenej.

Uznesením vyšetrovateľa OKP OR PZ XXXXX ČVS:XXXXX zo dňa 13.07.2015 bola napokon predmetná trestná vec obvineného XXXXX vedená pre prečin nebezpečného vyhrážania v súbehu s prečinom výtržníctva vylúčená na samostatné konanie v zmysle § 21 ods. 1 Tr. por. a to najmä z dôvodu efektivity a hospodárnosti konania s tým, že ďalej sa trestná vec viedla **pod ČVS: XXXXX**.

Po vylúčení veci na samostatné konanie boli k veci zabezpečené výsluchy všetkých ďalších svedkov, u ktorých bol predpoklad, že by k veci mohli uviesť akékoľvek relevantné skutočnosti, týkajúce sa predmetného skutku, resp. osobného stavu účastníkov konania.

V ďalšom konaní tak bola vypočutá svedkyňa XXXXX, ktorá je sestrou XXXXX a zároveň družkou XXXXX a matkou ich spoločných troch maloletých detí. Z dôvodu úplnosti dôkazného stavu boli k veci vypočutí aj maloletí XXXXX a XXXXX, hoci s ich výsluchmi som dlho váhal a to najmä vzhľadom k ich nízkemu veku a skutočnosti, že pravdepodobne neboli svedkami údajného konania obvineného.

Svedok ml. XXXXX, nar. 02.01.2005, ktorý je synom obv. XXXXX a ktorý mal byť prítomný v dome v čase predmetného incidentu vo svojej výpovedi zo dňa 24.11.2014 k veci uviedol, že v predmetný deň bol spoločne s jeho bratmi v dome u otca, pričom v doobedňajších hodinách jeho otec stretol ich tetu Hanu (XXXXX), pričom sa stretli pri bráničke do dvora. Maloletý uviedol, že jeho teta Hana (XXXXX) začala na otca kričať, pričom on toto celé videl cez izbové okno, nakoľko a v tom čase nachádzal v dome. V tejto súvislosti maloletý uviedol, že jeho otec bol po celý čas vo dvore pri bráničke a jeho teta bola za bráničkou a tak sa hádali, ale bránička ostala po celý čas zatvorená. Maloletý však uviedol, že jeho teta Hana cez bráničku uškrabla jeho otca rukou, na čo sa jeho otec išiel umyť dnu do domu a viac si tetu nevšimol. Teta však ostala stáť von pri bráničke, pričom v tom čase bol vedľa nej aj XXXXX. Maloletý ďalej uviedol, že keď otec zašiel do domu, on vyšiel za tetou Hanou a spolu s Berkym jej povedali, aby odišla preč, čo napokon menovaná aj urobila. Maloletý uviedol, že viac svoju tetu v predmetný deň nevidel a tiež nevidel, že by ju jeho otec akýmkoľvek spôsobom napadol, resp. nepočul že by sa jej akýmkoľvek spôsobom vyhrážal.

Uvedenú výpoveď mal. XXXXX som pritom považoval za rozhodujúci zlom vo vyšetrovaní, nakoľko práve výpoveď menovaného z priestupkového konania čiastočne potvrdzovala a objasňovala výpoveď poškodenej a práve na základe existencie tejto výpovede bola napokon takmer po roku celá vec odstúpená do trestného konania. Nie je mi zrejmé za akých okolností bol vykonávaný primárny výsluch maloletého v priestupkovom konaní a či sa maloletý pred výsluchom stretol so svojou tetou poškodenou XXXXX, je však zrejmé, že to nebolo za prítomnosti psychológa tak ako to vyžaduje trestný poriadok v trestnom konaní. Nie je možné zistiť a objasniť prečo a za akých okolností maloletý v priestupkovom konaní uviedol, že videl ako jeho otec napadol nožom jeho tetu – poškodenú a v prípravnom konaní túto skutočnosť poprel, v každom prípade rozhodujúca je výpoveď menovaného v trestnom konaní, pričom z procesného hľadiska nie je možné konfrontovať svedka so skutočnosťami, ktoré uviedol v priestupkovom konaní, obzvlášť pokiaľ je svedkom osoba maloletá, ktorej výsluch trestný poriadok pripúšťa len za veľmi prísnych podmienok a obmedzení s ohľadom na jeho psychický vývoj. V konečnom dôsledku je tak potrebné prihliadať výlučne na skutočnosti, ktoré maloletý svedok uviedol v prípravnom konaní trestného konania. Za istých okolností by bolo možné s poukazom na výpoveď maloletého z priestupkového konania čiastočne pochybovať o hodnovernosti skutočností ním uvádzaných po dlhom časovom období od spáchania skutku v trestnom konaní, avšak len za podmienky, že by som mal za nesporne preukázané, že maloletý sa pred výsluchom v priestupkovom konaní nedostal do kontaktu s účastníkmi priestupkového konania a za predpokladu, že v prospech obvinenej v danom prípade svedčí aj iný dôkaz, ktorý by spochybňoval aktuálnu výpoveď maloletého. Ak by som teda aj v teoretickej rovine pri posudzovaní zabezpečených dôkazov pochyboval o hodnovernosti výpovede maloletého, napr. pre časový odstup od spáchania skutku a skutočnosti, že v tomto období vyrastal v prítomnosti obvineného, na aktuálny dôkazný stav svedčiaci

v prospech obvineného, resp. v neprospech poškodenej by táto skutočnosť nemala vplyv. V tejto súvislosti opätovne poukazujem na skutočnosť, že ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil verziu poškodenej, hoci ona sama niektorých z vypočutých svedkov označila za priamych svedkov incidentu.

Svedkyňa **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 22.07.2015 k veci uviedla, že v predmetný deň sa nachádzala v dome pri jej sestre **XXXXX**. Niekedy v ranných hodinách jej sestra povedala, že ide po kávu do obchodu, čo mohlo byť v čase približne o 11.00 h. Po krátkom čase sa však **XXXXX** vrátila, pričom na čele mala stopy krvi, avšak na tvári nemala nijakú ranu, jednalo sa len o škrabance na čele. Ako ďalej svedkyňa uviedla, **XXXXX** povedala, že ju napadol, resp. porezal nožikom **XXXXX**, čo však podľa svedkyne nie je pravda, nakoľko podľa jej názoru by to **XXXXX** nebol schopný spraviť, navyiac so sebou nenosí nožík. Ako ďalej svedkyňa uviedla, jej sestra **XXXXX** nebola ani špinavá, resp. nemala vôbec zašpinené oblečenie a mala len škrabanec na čele, no napriek tomu jej **XXXXX** zavolał sanitku, ktorá ju odviezla na ošetrovanie. Ako ďalej svedkyňa uviedla po odchode **XXXXX** do nemocnice išla domov, kde pred bránou do domu nevidela žiadnu krv a brána bola zatvorená. Po príchode do domu sa doma nachádzal **XXXXX** s **XXXXX** a ich tri deti. Svedkyňa sa po jej príchode domov ihneď **XXXXX** opýtala, čo urobil jej sestre Anne, avšak menovaný ostal prekvapený, že čo sa ho to pýta, nakoľko on jej určite nič neurobil. Ako ďalej svedkyňa uviedla, po krátkom čase prišli za **XXXXX** aj príslušníci PZ, ktorí sa ho na predmetný útok pýtali. Obdobne ako svedkyňa **XXXXX** aj **XXXXX** vypovedala, že **XXXXX** by **XXXXX** nebol schopný ublížiť, nakoľko on nie je násilník a **XXXXX** si celý útok vymyslela, pričom o tejto skutočnosti vedia všetci ich susedia. Ako príklad svedkyňa uviedla, že aj v minulosti **XXXXX** oznámila na políciu, že **XXXXX** mal ich syna Štefana dokopať, avšak aj vtedy sa zistilo, že to nie je pravda a že si to menovaná len vymyslela. Podľa menovanej takéto konanie **XXXXX** súvisí s jej závažným psychickým ochorením, pre ktoré nie je schopná riadne rozmyšľať.

Ďalší maloletí synovia **XXXXX**, ktorí mali byť prítomní v dome v čase predmetného incidentu vo svojich výpovediach zo dňa 14.10.2015 uviedli, že neboli svedkami žiadneho násilného konania ich otca smerujúceho voči ich tete **XXXXX**.

Aj ďalšie dôkazy, ktoré boli zabezpečené v priebehu ďalšieho vyšetrovania tak nepotvrdzovali verziu poškodenej, naopak svedčali v prospech obvineného. Na druhej strane ani ďalším vykonaným dokazovaním nebola s istotou vylúčená možnosť, že po určitú dobu mohla byť poškodená s obvineným o samote, teda bez prítomnosti ďalších svedkov, kedy teoreticky mohlo dôjsť k predmetnému skutku, rovnako tak lekárske správy s ošetrovania menovanej stále predstavovali dôkaz čiastočne potvrdzujúci výpoveď poškodenej.

Aj napriek určitej patovej dôkaznej situácii bolo dôvodné predpokladať, že ďalšie listinné dôkazy, najmä vyššie spomenuté znalecké posudky môžu posudzovanie veci posunúť do inej roviny, nakoľko čoraz viac vyvstávala potreba posúdiť vierohodnosť výpovede poškodenej, resp. vplyv jej duševného stavu na hodnovernosť jej výpovede. Rovnako tak skúmanie prítomnosti traumy z prežitého počas psychologického vyšetrenia poškodenej, by mohlo predstavovať významný dôkaz a posun vo vyšetrovaní a tvoriť významný dôkaz svedčiaci v prospech alebo neprospech poškodenej resp. obvineného, najmä za daného dôkazného stavu.

Zo záverom psychologického znaleckého posudku č. **XXXXX** vyplýva, že **XXXXX** trpí ľahkou mentálnou retardáciou v jej eretickej forme, ktorá je sprevádzaná jej výbušnosťou a afektivitou. Aj z tohto dôvodu bol jej vývin od ranného detstva komplikovaný. Aj toho času je menovaná v liečbe psychiatra s diagnózou - organická porucha osobnosti, emočne instabilná osobnosť. Podľa znalkyne je myslenie poškodenej nepresné, stereotypné a ťažkopádne s tým, že menovaná trpí nedostatkom kognitívnej kontroly a tieto nedostatky sa snaží kompenzovať konfabuláciami. Podľa znalkyne u poškodenej dominuje pudový a emočný nekľud s tým, že sa dostáva do konfliktov s okolím a občas trpí aj depresívnymi epizódami, ktoré sa opakujú. **Čo je však dôležité, podľa znalkyne máva XXXXX problém s vnímaním skutočnosti, jej schopnosť zapamätať si je znížená vzhľadom na mentálni deficit a teda reprodukcia prežitého je u poškodenej nepresná a nedá sa o ňu opierať.** Podľa znalkyne ďalej nie sú u poškodenej zvnútornené morálno-etické normy a preto nemá problém klamať, skresliť, či uniknúť zo zodpovednosti. Poškodená navyše trpí emočnou nevyrovnanosťou so sklonom k afektive, čím je u nej ešte viac znížená schopnosť hodnoverne a pravdivo vypovedať. Záverom znalkyňa uviedla, že o výpovede obvinenej sa nedá opierať a tieto tak nepredstavujú relevantný podklad pre objasnenie skutkového stavu.

Zo záverov psychiatrického znaleckého posudku taktiež vyplýva, že poškodená síce dokáže správne vnímať prežité skutočnosti, avšak nedokáže si ich spoľahlivo zapamätať a najmä verne reprodukovať. U poškodenej bola zistená duševná porucha – ľahká duševná zaostalosť, ktorá má podľa znalca významný vplyv na skreslenie interpretácie uvedeného skutku. **Zároveň znalci skonštatovali, že u poškodenej s istotou nezistili žiadne prejavy súvisiace s psychotraumatizáciou, teda traumou z prežitého.** Poškodená je podľa znalcov schopná chápať zmysel trestného konania v procesnom postavení poškodenej.

Z výsledkov znaleckého skúmania tak vyplývajú niektoré dôležité závery týkajúce sa osoby **XXXXX**, najmä zníženej dôveryhodnosti jej výpovedí, ktoré závery mali markantný vplyv na moje konečné rozhodnutie.

V tejto súvislosti poukazujem najmä na skutočnosť, že ako znalkyňa z odboru psychológie, tak aj znalci z odboru psychiatrie zhodne skonštatovali prítomnosť ľahkej mentálnej retardácie a psychiatrickej poruchy u poškodenej, ktorá sa okrem iného prejavuje aj vidinami, konfabuláciami a sebapoškodzovaním. Podľa záverov znalcov má poškodená tendenciu konfabulovať a vymýšľať si (jej lži skóre je vysoké), čo je však dôležité, na podklade jej duševnej poruchy nie je možné veriť, opierať sa alebo akýmkoľvek iným spôsobom vychádzať zo skutočností, ktoré menovaná vo svojich výpovediach uviedla. Teda aj v prípade, že by som chcel poškodenej veriť, že skutok tak ako ho popísala sa stal, nemôžem aj naďalej akceptovať trestné stíhanie obvineného len na podklade výpovede poškodenej, o ktorej výpoveď sa podľa znalcov v súčasnosti nedá oprieť, resp. z nej nemožno vychádzať.

Otázne však ostalo, odkiaľ sa na tele poškodenej objavili povrchové zranenia kože, popísané v lekárskej správe z primárneho ošetrenia menovanej, ktoré navyiac videli aj viacerí svedkovia. Aj v tejto súvislosti sa však podarilo zabezpečiť dôkazy, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou vysvetľujú vznik týchto povrchových poranení u poškodenej.

Na č. I. 118 – 122 vyš. spisu sa nachádzajú lekárske správy od

ambulantných psychiatrov, u ktorých sa poškodená XXXXX v minulosti liečila, resp. v súčasnosti lieči z dôvodu jej psychiatrickej diagnózy. Z predmetných správ je zrejmé, že menovaná prinajmenšom od konca roku 2012 trpí organickou poruchou osobnosti a depresívnymi epizódami spojených so sebapoškodzovaním. Z predmetnej správy XXXXX – ambulantnej psychiatričky zo dňa 18.10.2012 je navyše zrejmé, že poškodená XXXXX sa do ambulancie psychiatričky dostavila v sprievode svojho manžela, ktorý uviedol, že menovaná je veľmi nervózna a sama seba poškodzuje. Z ďalšej správy XXXXX zo dňa 01.07.2014 vyplýva, že menovaná opätovne vyhľadala psychiatrickú pomoc po tom, čo prišla v sprievode manžela, nakoľko vidí duchov a opätovne sa poškodzuje a to tak, že si spôsobuje rezné rany na tvári. V predmetnej lekárskej správe je zachytené aj subjektívne vyjadrenie pocitov XXXXX v čase návštevy psychiatričky, keď pri vyšetrení uviedla, že keď sa pozerá do zrkadla akoby jej niekto hovoril „porež sa“, pričom vidí duchov. Ambulantná psychiatrička aj na základe týchto skutočností popísala u poškodenej okrem iného paranoidné percepcie spojené s halucináciami ako prejav organickej poruchy osobnosti. S obdobnými stavmi vyhľadávala poškodená XXXXX odbornú pomoc aj v ďalšom období tak, ako to vyplýva z ďalších zabezpečených lekárskejších správ od XXXXX.

Na **č. I. 117 vyš. spisu** sa nachádza už spomínaná lekárska správa z primárneho ošetrenia poškodenej XXXXX zo dňa 24.08.2013, z ktorej je zrejmé, že menovaná sa dostavila na ošetrenie so škrabancami po údajnom napadnutí nožom. V súvislosti s vyššie uvedenými zabezpečenými dôkazmi však možno predmetný dôkaz hodnotiť nasledovne. V samotnej lekárskej správe sú u poškodenej objektívne popísané len povrchové mnohopočetné oškrabance čela, teda nevýrazné povrchové poranenia kože, ktoré zrejme nezodpovedajú poraneniu nožom. Navyše je zrejmé, že týchto tzv. „oškrabancov“ bolo na tvári poškodenej zistených viac, resp. boli popísané mnohopočetné oškrabance čela, t. j. pravdepodobne sa nejednalo o jednorázovú stopu spôsobenú nožom po tom, ako sa mala údajne poškodená podľa jej vlastných tvrdení vyšmyknúť obvinenému a ten ju mal porezať práve nožom. Poškodená pritom vo svojej výpovedi neuvádza, že by ju mal obvinený na tvári opakovanejšie poškrabať, či už rukou alebo nožom, menovaná od začiatku spomína len úder päšťou a reznú ranu nožom.

Rovnako tak nie je zrejmé, z akého dôvodu sa vybrala poškodená po deti jej sestry, ktoré sa v tom čase nachádzali u ich otca, keď ju o to v konečnom dôsledku nikto nepožiadala a s určitosťou jej maloleté deti neboli zverené do osobnej starostlivosti, tak ako na to poukazuje poškodená. Matka maloletých detí XXXXX v tejto súvislosti naopak poukazuje na skutočnosť, že XXXXX z domu odchádzala so slovami, že ide do obchodu a nikto jej nekázal, aby po ceste vyzdvihla maloleté deti. Dôvod, pre ktorý poškodená XXXXX konala tak ako bolo zistené, teda nie je zrejmý, nedá sa však vylúčiť, že takéto konanie mohlo súvisieť s jej psychiatrickou poruchou.

Z výpisu registra priestupkov vyplýva, že obvinený XXXXX bol doposiaľ jedenkrát riešený v priestupkovom konaní, a to za skutok, ktorý sa mal stať dňa 25.05.2013, kedy mal fyzicky napadnúť XXXXX a to tak, že ju mal hodiť na zem, udrieť päšťou do brucha a kopať ju do nôh. Aj v danom prípade však bolo priestupkové konanie zastavené z dôvodu, že skutok oznámený XXXXX sa nestal.

Pôvodne som neprihliadal, resp. nemal som v úmysle prihliadať na časti

niektorých nepriamych svedeckých výpovedí svedkov, ktorí poznajú ako obvineného tak aj poškodenú XXXXX, resp. ktorí žijú v ich blízkosti, v ktorých títo svedkovia zhodne poukazovali na skutočnosť, že poškodená XXXXX si protiprávne konanie obvineného s určitosťou vymýšľa a to pod vplyvom jej psychickej poruchy, o čom má podľa týchto svedkov vedomosť každý v predmetnej osade. Obvykle totiž nemajú takéto svedecké výpovede väčšiu výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu, nakoľko ich možno považovať len za subjektívne vnímanie účastníkov konania. V danom prípade však aj na podklade zistených skutočností týkajúcich sa duševného stavu poškodenej a jej doterajšieho života, považujem aj takéto skutočnosti uvádzané osobami žijúcimi v blízkosti obvineného a poškodenej za pravdepodobné a priamo nadväzujúce na iné zabezpečené dôkazy.

V danom prípade tak možno na základe vykonaného dokazovania za najviac pravdepodobnú označiť verziu, ktorá by bola bez dôkladného dokazovania len veľmi nepravdepodobná. Mám tým na mysli verziu, že poškodená si mohla celý slovný ako aj fyzický útok zo strany obvineného prípadne vymyslieť, resp. skresliť zásadným spôsobom s tým, že predmetné zranenie na čele si mohla spôsobiť aj sama. Motív takéhoto pudového konania poškodenej môže potom predstavovať tá skutočnosť, že obvinený jej odmietol vydať deti, o ktorých bola presvedčená, že jej boli zverené do starostlivosti. Je však potrebné zdôrazniť, že menovaná sa mohla takéhoto konania dopustiť na podklade závažnej psychiatrickej poruchy, pod vplyvom ktorej môže aj zdanlivé konanie považovať za reálne, resp. akýkoľvek negatívny prejav voči jej osobe môže znamenať vznik ilúzie či predstavy o útoku na jej osobu a to bez toho, aby si sama poškodená uvedomovala skutočnú realitu.

V každom prípade však oznámené konanie XXXXX, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, vyhodnotením všetkých zabezpečených dôkazov jednotlivo ako aj v ich súhrne nie je možné preukázať. V konečnom dôsledku bola po skončení vyšetrovania jediným dôkazom svedčiacim v neprospech obvineného výpoveď poškodenej XXXXX, ktorá však rozhodné skutočnosti neustále menila a dopĺňala, čo je však dôležité, z rozsiahleho znaleckého dokazovania vyplynul jednoznačný záver, že o výpoveď poškodenej sa v súčasnosti nedá oprieť a nemožno z nej vychádzať pre účely trestného konania.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa nestal.

V danom prípade je možné s istotou konštatovať, že súhrn dôkazov zabezpečených v rámci podrobného a dôkladného vyšetrovania v konečnom dôsledku aj naďalej neodôvodňuje vyššiu pravdepodobnosť, že skutok sa stal, naopak z vykonaného dokazovania skôr vyplýva vyššia pravdepodobnosť, že skutok sa nestal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Juraj Kaniansky
prokurátor

